

كمى نمودن رسوبات فرسایش يافته بادی در منطقه شرق اصفهان

حمید رضا کریم زاده و احمد جلالیان

به ترتیب دانشجوی دکتری و دانشیار گروه خاکشناسی دانشکده کشاورزی، دانشگاه صنعتی اصفهان

مقدمه

فرسایش خاک به وسیله باد اساساً یک فرایند جریان و سیر مواد می باشد که در طی این فرایند، خاک از سطح قابل فرسایش برداشت و به حالت های گوناگون (تعليق، جهش و خرز سطحی) در پاسخ به تش برخی باد و بمباران ذرات خاکی که قبل از جریان باد وارد شده اند حمل می شوند و به دنبال آن ته نشینی مجدد رسوبات حمل شده توسط باد صورت می گیرد (۳). مقادیر مواد حمل شده به وسیله روش های حمل به سرعت باد، چگالی ذره و بافت سطحی خاک بستگی دارد. برای مطالعه فرسایش بادی منطقه و طرح و ارزیابی فن آوری های کنترل فرسایش بادی به مشاهده های جزئی تر حمل رسوبات ناشی از وزش باد در آن منطقه نیاز است. حمل ذرات ناشی از وزش باد در منطقه عموماً به وسیله تله های رسوب گیر نمونه برداری می شوند (۴). اگرچه تله های رسوب گیر تشریح شده در منابع از نظر شکل و اندازه متفاوت هستند، ولی عموماً شامل یک ارایش عمودی از تله های رسوب گیر می باشند. هر تله در طول مدت یک واقعه فرسایش بادی مواد در حال حرکت در ارتفاع معینی را جمع آوری می کند. از وزن مواد به دام افتاده و مدت وزش طوفان، دبی جرم ذرات به صورت افقی اندازه گیری می شوند. نرخ حمل ذرات در نقطه مورد مشاهده به وسیله جمع کردن نیم رخ دبی جرم ذرات افقی در طول ارتفاع بدست می آید. هدف از این مطالعه کمی کردن حمل ذرات ناشی از وزش باد در طول دوره های معین در منطقه شرق اصفهان و کاربرد چندین مدل جهت محاسبه نرخ حمل ذرات می باشد. علاوه بر این ارتباط بین توزیع عمودی رسوبات فرسایش يافته بادی و ارتفاع رسوب به وسیله نمونه بردار BSNE تعیین گردید.

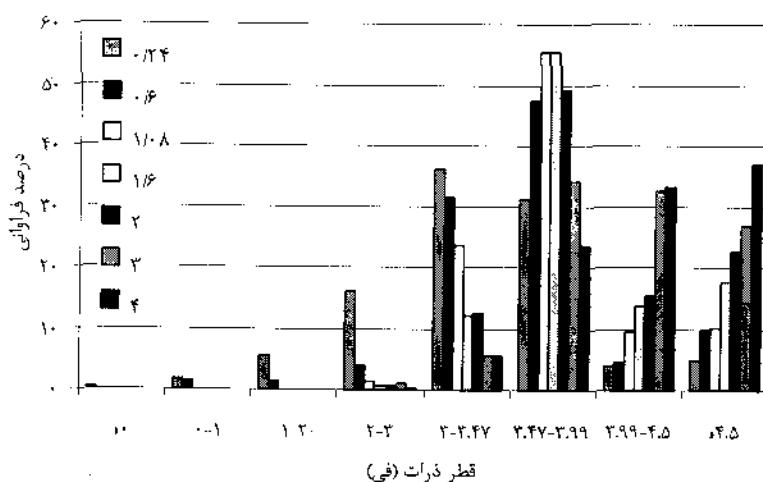
مواد و روشها

مطالعه تحت شرایط منطقه و آزمایشگاه انجام گردید. مجموعه ای از نمونه بردارهای از نوع^۱ BSNE در اواسط اسفند ماه ۱۳۷۷ در قسمت شرقی پایگاه شهید بابایی اصفهان در منطقه ای هموار، پوشیده از رسوبات بادی به ضخامت ۵ تا ۳۰ سانتیمتر و تقریباً عاری از پوشش گیاهی نصب گردید که به دور از موانع جهت مزاحمت از وزش باد می باشد. نمونه های مواد خاکی از خاک فرسایش يافته در طی ۱۰ دوره نمونه برداری از ۱۳۷۷/۱۲/۱۷ تا ۱۳۷۹/۰۵/۳ در ارتفاعات ۰، ۰/۲۴، ۰/۱۶، ۰/۱۰، ۰/۰۸، ۰/۰۴ و ۰/۰۳ متر از سطح زمین با استفاده از نمونه بردار BSNE جمع آوری گردید. خاکهای منطقه عموماً در فامیل فاین-لومی، جیپسیک، ترمیک، جیپسیک هاپلو سالیدز، با ۳۱ درصد شن، ۴۱ درصد لای، ۲۸ درصد رس، ۱۶/۵ درصد کربنات کلسیم و ۳۳/۱ درصد گچ قرار می گیرند. قبل از استفاده از نمونه بردار BSNE در صحراء استفاده از یک تونل بادی مدار باز راندمان تله اندازی (۷) آن تعیین و نمونه بردار واسنجی گردید. از رسوبات منطقه مورد مطالعه جهت آزمایش واسنجی استفاده گردید. متوجه راندمان تله اندازی نمونه بردار با بادهایی با سرعت ۷/۲ متر بر ثانیه مختلف (توانی، معکوس، لگاریتمی و نمایی و ...) به وسیله برنامه SPSS مورد آزمون قرار گرفت. مقدار کل مواد انتقال يافته به وسیله باد (عرض Q , g/cm^2) به ازای یک سانتیمتر عرض دهانه نمونه بردار در ارتفاع ۰/۰۴ تا ۰/۰۵ متر از سطح زمین جمع آوری می گردد به وسیله انتگرال گیری معادلات رگرسیون برآش شده در محدوده ارتفاع ۰/۰۴ تا ۰/۰۵ متر محاسبه گردید. جهت محاسبه مقدار نقل و انتقال کل جرم ذرات (عرض Qt,

محدوده ارتفاع ۰/۰ تا ۴ متر محاسبه گردید. جهت محاسبه مقدار نقل و انتقال کل جرم ذرات (عرض Qt) در نقطه نمونه برداری باستی مقدار Q محاسبه شده به وسیله راندمان تله اندازی نمونه بردار تصویح گردد ($\eta = Q/Qt$). نرخ نقل و انتقال کل جرم ذرات (روز \times عرض Mt , g/cm) به وسیله تقسیم مقدار Qt به تعداد روز نمونه برداری بدست می‌آید. این مقدار بیانگر جرم کل رسوبات ناشی از وزش باد در ارتفاع ۴ متری است که از نواری با پهنهای یک سانتیمتر به طور عمودی در متوسط جهت باد به ازای یک روز عبور می‌کند. البته فرض براین است که مقدار سهم رسوبی که در ارتفاع بالاتر از ۴ متر منتقل می‌شود نسبت به جرم کل حمل شده می‌تواند در نظر گرفته نشود.

نتایج و بحث

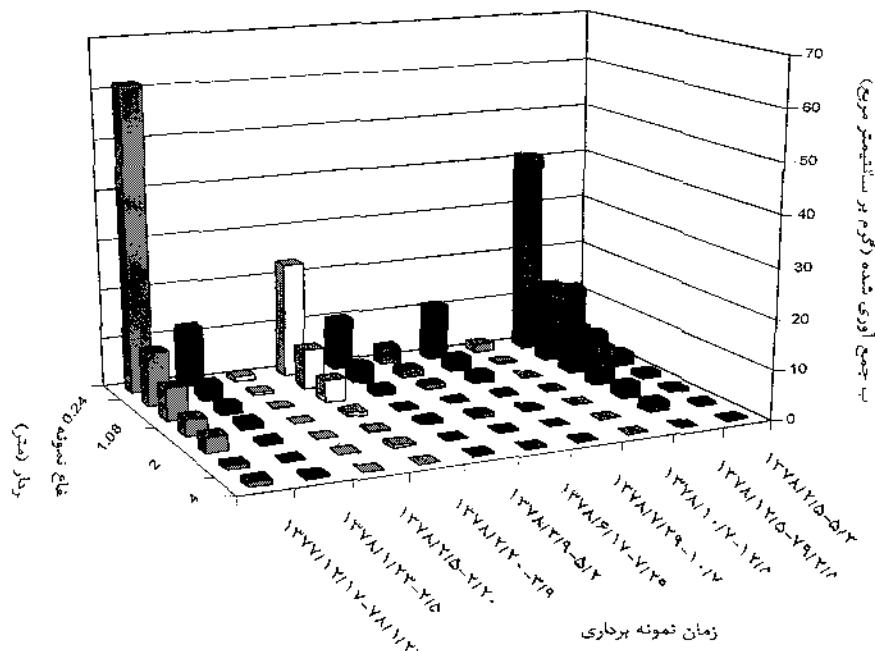
رسوبات سطحی منطقه مورد مطالعه ریز (متوسط اندازه ذرات (Mz) ۲ تا ۳ فی یا ۱۲۵ تا ۲۵۰ میکرون) با جور شدگی متوسط تا نسبتاً خوب (انحراف معیار ترسیمی جامع فولک ($8I$) ۰/۶۸ تا ۰/۹۳ فی) و کچ شدگی زیاد به سمت ذرات دانه ریز (کچ شدگی ترسیمی جامع فولک $SKI = 0/24 - 0/13$ فی) می‌باشد. در هر دوره نمونه برداری، مقدار درصد ذرات بزرگتر از ۳ فی (۱۲۵ میکرون) و مقادیر SKI با افزایش ارتفاع نمونه بردار زیاد و مقادیر Mz و $8I$ با افزایش ارتفاع کاهش می‌یابد. بنابراین با افزایش ارتفاع با توجه به کاهش شدید مقدار رسوب بدام افتاده درصد نسبی ذرات ریز افزایش و توزیع اندازه ذرات به سمت ذرات ریز دانه تر متماضی می‌گردد به طوریکه درصد نسبی ذرات کمتر از ۶۳ میکرون از ارتفاع ۰/۰۲۴ تا ۴ متری از سطح زمین از ۸/۸ به ۷۰/۱ درصد افزایش می‌یابد (شکل ۱). این تغییر شاید به دلیل چگونگی حمل ذرات باشد بطوریکه ذرات کمتر از ۱۰۰ میکرون به صورت تعليق جابجا می‌شوند (۴)، و ذرات بزرگتر از ۱۰۰ میکرون با افزایش ارتفاع کاهش می‌یابد که میین حمل این ذرات به صورت جهش می‌باشد (شکل ۱). در هر دوره نمونه برداری درصد رطوبت اشبع، هدایت الکتریکی عصاره اشبع، ظرفیت تبادل کاتیونی و مقدار کربنات کلسیم با افزایش ارتفاع زیاد می‌شوند به طوریکه با افزایش ارتفاع از ۰/۰۲۴ تا ۱/۰۶ متر به ترتیب مقادیر فوق از ۴۹/۳ به ۵۳/۵٪، ۰/۰۶ به ۰/۱۶ و S/m ۳۱/۲ به ۳/۹ می‌باشد (شکل ۱).

شکل ۱- هیستوگرام درصد فراوانی توزیع اندازه ذرات رسوبات بادی بدام افتاده در نمونه بردار BSNE در ۷ ارتفاع در طی زمان ۱۳۷۷/۱۲/۷۸-۱/۲۳

از طرفی مقدار وزن مخصوص ظاهری رسوبات جمع آوری شده از ۱/۱۲ به ۱/۰۲ گرم بر سانتیمتر مکعب کاهش می‌یابد. این به این دلیل است که درصد نسبی ذرات ریز در رسوبات جمع آوری شده در سطوح بالاتر بیشتر می‌باشد. همچنین به دلیل چگالی کم، نمک‌ها می‌توانند به صورت تعليق تا ارتفاعات زیاد حمل شوند. مقدار

مواد ناشی از وزش باد (عرض $m/100\text{ Kg}$) برابر با $206/44, 85/91, 3/39, 55/88, 55/55, 228/68, 6/37$ و $59/92$ به ترتیب در طی $13, 36, 15, 58, 68, 43, 20, 61$ و 90 روز نمونه برداری می‌باشد و متوسط نرخ حمل مواد $161/8 m$ (روز \times عرض $m/100\text{ Kg}$) است. همچنین مقدار مواد ناشی از وزش باد با افزایش ارتفاع کاهش می‌یابد (شکل ۲)، بیشترین مقدار در طی دوره‌های دور نمونه برداری از $78/12/5$ الی $78/1/22$ تعیین گردید. این با ساعتهایی که سرعت باد بیشتر از 53 متر بر ثانیه (سرعت آستانه) در ماههای اسفند و فروردین مطابقت دارد. کمترین مقدار نرخ حمل ذرات در طی دو دوره مشخص اتفاق می‌افتد در طی فصل مرطوب (آذر و دی) که سطح خاک مرطوب و سرعت باد کم می‌باشد و اوایل فصل مرطوب (شهریور و مهر) که متوسط سرعت باد غالباً $2/2$ تا $4/1$ متر بر ثانیه می‌باشد که از سرعت آستانه جهت حرکت ذرات کمتر است. مدل توانی سه‌ترين مدل جهت توصیف ارتباط بین مقدار مواد فرسایش یافته و ارتفاع نمونه بردار تعیین گردید. این مدل بخش متعلق جریان را توصیف می‌کند، اما برای ذراتی که به صورت جهشی و خوشی سطحی در ارتفاع کمتر از 16 متر حمل می‌شوند رضایت بخش نمی‌باشد و محاسبه مقدار حمل ذرات در سطوح پائین تر معمولاً سبب تخمین زیادتر مواد ناشی از وزش باد می‌شود.

شکل ۲ - مقایسه مقدار رسوب بادی جمع آوری شده در 10 دوره نمونه برداری به وسیله نمونه بردار BSNE

نتیجه گیری

نتایج بدست آمده در این مطالعه، انتقال تدریجی و انتخابی ذرات ریز توسط فرایند فرسایش بادی را نشان میدهد، بطوریکه سرعت نسبی انتقال به شرایط سطح و پارامترهای اقلیمی بستگی دارد. علاوه بر این، درصد زیاد ذرات ریز کمتر از 90 میکرون در رسوبات فرسایش یافته بادی منجر به تخریب خاک در طی چندین سال می‌شود. در تحقیقات آینده، طراحی و کاربرد نمونه بردارهایی مورد نیاز است که بتواند مواد حمل شده توسط باد را بطور محض (تعلیق، جهشی و خوشی سطحی) مورد ارزیابی قرار دهد. همچنین تعیین راندمان تله اندازی نمونه بردارها بایستی در صحرا صورت گیرد زیرا تونل بادی نسبت به صحراء شرایط بکنوخت تر و از درجه تلاطم کمتری برخوردار است و بنابراین ممکن است راندمان متفاوتی نتیجه دهد.

منابع مورد استفاده

۱. کریم زاده، حیر، و ا، جلالیان ۱۳۸۰ نمونه بردار BSNE و توزیع عمودی رسوبات فرسایش یافته بادی در منطقه شرق اصفهان. مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی (زیر چاپ).
۲. Fryrear, D. W. 1986. A field dust sampler. *J. Soil Water Conserv.*, 41:117-120.
۳. Skidmore, E. I. 1998. Wind erosion processes. In: Skidmore, M. V. K. , M. A., Zobisch, S.W Koala, and T.Maukonen, (Eds): Wind erosion in African and west Asia: Problems and control strategies., International Center for Agricultural research in the Dry Areas (ICARDA) , 137-142.
۴. Sterk, G. and Raats, P. A. C. 1996. Comparison of model describing the vertical distribution of wind-eroded sediment. *Soil Sci. Soc. Am. J.*, 60:1914-1919.